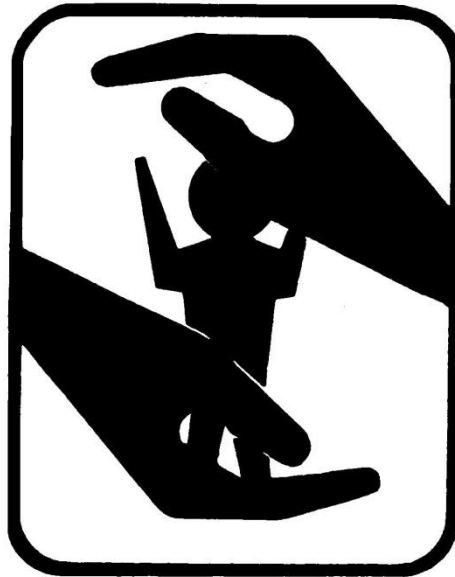

**INFORMATIEBULLETIN VAN DE STICHTING TOT STEUN
VAN TE JAKARTA GEVESTIGDE STICHTINGEN MET EEN
SOCIAAL DOEL (Werkgroep Kasih Bunda)**

KASIH BUNDA

E. van de Beek
Borggraaf 25
8226 TG Lelystad

Stichting tot steun van te Jakarta gevestigde stichtingen met een sociaal doel (stichting Kasih Bunda)

Bestuursleden en tevens contactadressen:

T.J. Boonstra – Jansma – voorzitter

Vrijwilligers:

Achterberglaan 7
9721 XX Groningen
Tel. 050 2801747
tiny@hboonstra.nl

K. Boonstra
Beheerder website
Noordhoff 12
9471 ET Zuidlaren

E. van de Beek – secretaris
Borggraaf 25
8226 TG Lelystad
Tel. 0320 241400

Financiële adoptie
C.W. van Dijk-van de Gugten
Turfsingel 66A
2802 BD Gouda
Tel. 0612922296

W. de Bruijn – penningmeester
Coördinator financiële adoptie
Huys de Merwede 47
3356 AK Papendrecht
Tel. 078 6156785
wiebedebruijn@outlook.com

A. van der Laan
Invoeren boekhouding

I.M. de Bruijn - bestuurslid
Corrector

www.kasihbunda.nl

Donaties, giften en bijdragen voor financiële adoptie kunt u overmaken op:

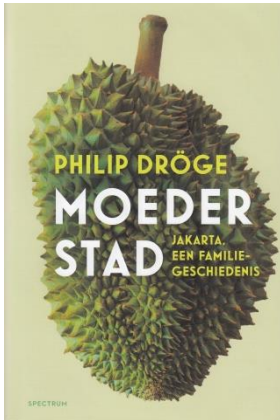
Bankrekening NL 45 ABNA 0508529913 of NL 11 INGB 0004331357
t.n.v. stichting Kasih Bunda

De stichting is geregistreerd onder de naam:

Stichting Kasih Bunda (opgericht 11 september 1979) Bij de Kamer van Koophandel en Fabrieken te Dordrecht onder nummer

S 411188379

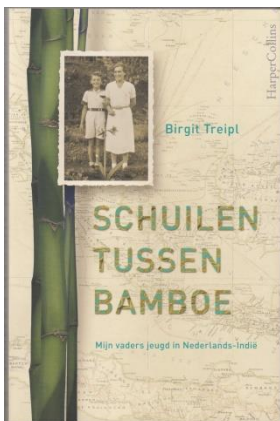
Bij de belastingdienst als ANBI onder nummer 815445775. ANBI sinds 01-01-2008.

In *Moederstad* gaat Philip Dröge in het moderne Jakarta op zoek naar sporen van het oude Batavia. Maar dan drie eeuwen lang woonden zijn voorouders in de stad, zo heeft hij ooit van zijn Indische opa gehoord. Maar wie waren ze? In wat voor stad leefden ze? Hoe is twintig procent Aziatisch DNA in hem terecht gekomen?

Tijdens een meeslepende zoektocht naar antwoorden legt hij de historie van de stad én zijn familiegeschiedenis bloot. Uit het verleden duiken de meest verrassende voor vaders en moeders op. Een Duitse soldaat die aan het moorden slaat, een slavin van Soembawa, een Hollandse harenhouder en een Chinese vrouw met erg lange oorrellen. Samen vertellen ze het verhaal van een metropool in wording.

Moederstad is de intieme biografie van de mooiste stad die Nederland nooit heeft gehad. Het is een kroniek over dik drie eeuwen liefde, geweld, slavernij, seks, onderdrukking en hoop.

Een lang bewaard familiegeheim komt aan het licht

Victor Treipl wordt geboren in Bandoeng, Nederlands-Indië, als enig kind van een Oostenrijks emigrantenechtpaar. Omdat Oostenrijk deel uitmaakt van het Duitse Rijk worden ze bij het uitbreken van de Tweede Wereldoorlog door de Nederlanders aangemerkt als "staatsgevaarlijke Duitsers". Hun bezittingen, waaronder Grand Hotel Lembang, worden geconfisqueerd en verkocht. Terwijl familieleden in Nederlandse kampen verdwijnen, worden Victor en zijn tante Hilda gevangengehouden in een geïsoleerd bergdorp. Victor is negen jaar en wees.

Onder de gruwelen van de koloniale oorlog sluimert een familiegeheim dat pas wordt onthuld wanneer Victor en zijn tante in 1949 worden overgebracht naar een kamp in Batavia. Het markeert zijn zoektocht naar identiteit en eigen stem in tijden van oorlog, onrecht en verlies.

**INFORMATIEBULLETIN VAN STICHTING KASIH BUNDA
2020/begin 2021**

- 1. Mededelingen van het bestuur**
- 2. Hulp aan jongeren die buiten het tehuis wonen**
 - 2.1 Slamet**
- 3. Hulp aan tweede kampong achter het tehuis**
- 4. Gerealiseerde doelen in 2020**
- 5. Onze doelen voor 2021**
- 6. Financiële adoptie**
- 7. Financieel verslag 2019/2020**
- 8. Project op Timor**
- 9. Boeken over Indonesië**

1 Mededelingen van het bestuur

Het bestuur van stichting Kasih Bunda, Ronald en Sally Tumewu, de jongeren in Loka Kasih en die buiten het tehuis wonen en werken, de financieel adoptief kinderen en de mensen die op Timor gesteund worden, danken u voor uw steun in 2020.

Terima Kasih

In het tehuis gebeuren altijd weer zaken die problemen geven. Er is nooit een rustig jaar en wij proberen daar, meestal financieel, op in te springen. Gelukkig zijn er organisatie en donateurs die het werk blijven steunen. Wij hebben veel oudere donateurs, waarvan sommige het werk al 40 jaar steunen. Maar er zijn donateurs overleden, gaan met pensioen of raken zonder werk. Hierdoor lopen de inkomsten door donaties terug maar het steunen van alles wat er voorkomt in het huis gaat door.

In de maand juni lopen de besmettingen in Indonesië weer op. Ook het aantal mensen dat overleden is aan het COVID- virus stijgt. Niet iedere overledene van het virus wordt geregistreerd. Mensen die geen geld hebben kunnen niet naar het ziekenhuis en overlijden thuis en worden vaak niet meegeteld. Het vaccineren gaat zeer traag. Voor het testen en vaccineren moeten de mensen betalen en dat is voor velen een probleem. In het tehuis worden de bewoners wel af en toe getest door verplegers van de marine. Dat is goedkoper. Tot nu toe is niemand positief getest in het tehuis.

De mensen in de tweede kampong achter het tehuis leven van het verzamelen van afval. Vaak worden zij weggestuurd door de politie als ze op de doorgaande wegen plastic, flessen en blik verzamelen. Daardoor is hun inkomen nu een stuk lager. Normaal verdienen zij net genoeg voor het eten en de huur van hun hutje.

Deze keer een goedkopere uitvoering van het informatiebulletin. De firma Deno compressors heeft aangeboden de info op hun grote printer af te drukken. Dat scheelt drukkosten. Een bestuurslid betaalt de portokosten. Zo houden we kosten laag.

De bewoners van Loka Kasih worden getest op het covid virus

Het vaccineren van de mensen in het tehuis zal nog wel even duren. Er is een tekort aan vaccins in Indonesië. Er zijn vaccins uit China die maar matig beschermen, maar het is ieder geval wat. Er is altijd een risico als men naar de kampong gaat in verband met de voedselvoorziening. Op dit moment is er weer een lock-down in Jakarta. De doorgaande wegen mogen alleen voor noodzakelijke reizen gebruikt worden, niet essentiële winkels zijn gesloten en ook de restaurants. Verder geldt een avondklok. Hoe men die wil handhaven met zoveel mensen in Jakarta weten wij niet.

2 Hulp aan jongeren die buiten het tehuis wonen en werken

Na het overlijden van Jeanne Tumewu hebben Sally en Ronald Tumewu de zorg voor de kinderen en het tehuis op zich genomen. Bestuursleden in Nederland hebben beloofd om hen te steunen en met uw hulp is dat in al die jaren gelukt. Sally en Ronald hebben met wegcijferen van een groot deel van hun eigen leven 40 kinderen op laten groeien tot jong volwassenen. Nog steeds zijn ze, wat Sally noemt de Kasih Bunda familie, daar nog mee bezig.

Jongeren die buiten het tehuis wonen bouwen hun leven op. Bij sommige gaat goed, zijn getrouwd en hebben kinderen en leven als gezin. Er zijn er ook die maar een eenvoudige baan hebben en net genoeg verdienen om een kamer te huren en eten te kopen.

Als er problemen zijn komen ze naar het tehuis om hulp te vragen. We moeten dan denken aan een bevalling met een keizersnede, behandeling van Dengi in het ziekenhuis, behandeling in het ziekenhuis na een illegale abortus e.d. Soms blijven ze dan enige tijd in het tehuis om aan te sterken. Voor de behandeling van Dengi is een behandeling van een week nodig in het ziekenhuis om de koorts met speciale medicijnen te behandelen.

2.1 Slamet

Eind 2020 had Slamet een ongeluk op zijn werk in de bouw. Een blok beton kwam grote kracht tegen zijn oog. En er zat vloeibaar cement op het beton. Eerst dacht hij dat het wel over zou gaan als hij in een donkere kamer zou gaan zitten. Een andere jongen heeft hem overgehaald om naar het tehuis te gaan en Sally om hulp te vragen. Hij kreeg tijdelijk een kamer in het tehuis. Daarna moest hij naar een ziekenhuis voor onderzoek. Eerst moest zijn ID kaart in orde gemaakt worden want die was verlopen. Daarna moest Slamet en ook Sally als begeleider een test doen voor het Covidvirus. Eerst heeft de arts geprobeerd de ontsteking in het oog te stoppen. Daar was het al te laat voor. Na het maken van foto's bleek de oogkas ook nog gebroken te zijn. Eerst werd de oogkas gerepareerd met een stukje bot uit zijn been.

Dit soort operaties moeten wel in een goed ziekenhuis gebeuren want anders gaat het niet goed. Later bleek dat het oog toch niet te redden was omdat de infectie niet te stoppen was. Later is het oog verwijderd en heeft Slamet nu een kunst oog. Het is nu beter dat hij altijd een veiligheidsbril draagt om het goede oog te beschermen. Tijdens al die behandelingen heeft hij in het tehuis verbleven. Omdat hij steeds voor controle naar het ziekenhuis moest was dat ook wel handig. Verder heeft hij veel pijn gehad en kom dus in het tehuis verzorgd worden.

Met hulp van u hebben wij Slamet op een goede manier kunnen helpen. Na de kleine kerstkaart is er extra geld binnengekomen en hebben wij deze dure behandeling daarmee kunnen betalen.

3 Hulp aan de tweede kampong achter het tehuis

Vorig jaar werd de lockdown ingesteld door de regering en hadden de mensen in de tweede kampong achter het tehuis geen inkomsten. Sally heeft ons toen gevraagd om financieel te helpen om voor deze mensen van voedsel te voorzien. Sinds die tijd storten wij elke maand € 500 voor dit voedselproject.

Voor een heel jaar is dat € 6000 en dat is voor een kleine stichting veel geld.

In het begin werd er in het tehuis gekookt en werd het voedsel en drinken aan het einde van de middag bij de mensen gebracht. Dat is veel extra werk in het tehuis en de keuken is daar te klein voor. De mensen ontvangen nu steeds voldoende rijst en drinkwater. En moeten zelf koken.

Regelmatig ontvangen de gezinnen Rp. 100.000 (circa € 7) om op markt groenten en kip te kopen om een gezonde maaltijd te maken.

De uitbetaling vindt plaats in het kantoor van de lurah. Sally is altijd zelf aanwezig bij de uitbetaling. Men moet wel de voorzorgsmaatregelen in acht nemen, zoals mondkapjes. Niemand heeft een vaccinatie gehad dus men moet erg voorzichtig zijn.

Het huis en kantoor van de lurah is enige stenen huis in deze kampong. De huizen van de mensen hebben bamboe wanden en zijn erg armoedig.

In het kantoor van de lurah wordt er ook gesproken met de mensen over de problemen. In sommige gevallen is er extra hulp nodig.

4. Gerealiseerde doelen in 2020

Als ANBI moeten wij elk jaar aangeven wat onze gerealiseerde doelen zijn van het afgelopen jaar. Voor onze donateurs is het belangrijk om te weten wat wij met het geld dat wij ontvangen hebben, gedaan hebben

Gerealiseerde doelen in 2020

1. Maandelijks storting voor exploitatie van Loka Kasih (tehuis in Jakarta).
2. Maandelijks storting voor het project op Timor voor rijst en medicijnen.
3. Elka maand storten wij € 1000 voor 40 financieel adoptief kinderen.
4. In juni hebben wij € 2300 gestort voor 40 kinderen op Timor voor het schoolgeld voor de middelbare school.
5. In maart € 1500 overgemaakt voor rolstoelen, rollator, looprekken e.d. voor de bejaarden op het eiland Timor. Nog € 500 beschikbaar voor aanvullingen en een nieuwe bloeddrukmeter voor de polikliniek.
6. Vanaf 15 mei tot 15 december elke maand € 500 gestort voor voedselhulp in de kampong. Door de Lockdown mogen de mensen die plastic, flessen, blik e.d. verzamelen niet de weg op en hebben daardoor geen inkomen.

Een jongen (Slamet) die buiten het tehuis werkt en woont had een ongeluk op zijn werk. Beton met daarop vloeibaar beton kwam tegen zijn oog. De oogkas moest met een stukje bot uit zijn been weer in orde gemaakt worden en de ontsteking in zijn oog moest ook behandeld worden. Wij hebben voor deze operatie € 3000 gestort.

5 Onze doelen voor 2021

De stichting wil de volgende doelen realiseren in 2021

- Maandelijks bijdrage voor verzorging van jongeren en ouderen in het tehuis Loka Kasih in Jakarta.
- Bijdrage voor het onderhoud van het tehuis.
- Betaling van de bijdrage aan 40 financieel adoptief kinderen.
- Maandelijks bijdrage aan het project in Atambua op het eiland Timor.
- Bijdrage voor 40 kinderen op het eiland Timor voor de schoolkosten van de middelbare school. Deze bijdrage stopt per 1 september 2021. Er is meer bijdrage door de overheid voor de scholen op de eilanden.
- Aanschaf en transport van een bloeddrukmeter voor de polikliniek van het klooster.
- Bijdrage van € 2300 voor de tweede oogoperatie van Slamet en de aanschaf van een kunstoog.
- Ondersteuning (indien nodig) van jongere die buiten het tehuis wonen en werken. Meestal zijn dat medische kosten. De stichting heeft een reserve voor deze zaken als dat zich voordoet.
- Maandelijks bijdrage van € 500 voor voedselvoorziening in de kampong achter het tehuis. De inschatting is dat dit tot juli 2021 noodzakelijk is. Het is afhankelijk van de maatregelen voor het Covid-virus.

6. Financiële adoptie

De uitbetaling van het geld voor financiële adoptie loopt gewoon door. Wel gelden de voorwaarden zoals mondkapje dragen en maar één persoon bij het ophalen van het geld. In het verleden kwamen soms de moeder en een paar kinderen naar de uitbetalingsdag en dat kan nu niet. Buiten wachten en één voor één naar binnen. Soms komen er ouders van de kinderen om extra geld vragen omdat het inkomen op dit moment minder is. Zo lang er geld is kunnen ze geholpen worden.

Sally heeft nog niemand kunnen vinden om haar te helpen met de financiële adoptie. Het moet iemand zijn die administratief goed is en betrouwbaar met geld om kan gaan.

De kinderen kunnen niet altijd naar school vanwege de lock down. Soms zijn de scholen beperkt open.

7 Financieel verslag 2019/2020

Staat van ontvangsten en uitgaven

Bedragen maal € 1000

Ontvangsten	2019	2020
Donaties	€ 21,0	€ 27,50
Financiële adoptie	€ 9,47	€ 7,86
Rente	€ 0,06	€ 0,00
Opbrengst uit verkopen	€ 0,02	€ 0,00
Totaal	€ 30,55	€ 35,36

Uitgaven

Financiële adoptie	€ 13,6	€ 12,00
Projecthulp	€ 15,0	€ 24,13
Exploitatiekosten	€ 1,62	€ 2,20
Bankkosten	€ 0,57	€ 0,60
Totaal	€ 30,79	€ 38,93
Saldo ontvangsten minus uitgaven	-€ 0,24	-€ 3,57

Aan de hand van de aan ons verstrekte gegevens (die goed waren geordend en waarop duidelijk is aangegeven waarvoor de inkomsten en uitgaven bestemd zijn) kunnen wij Uw Bestuur adviseren deze jaarrekening goed te keuren en de penningmeester eervol te dechargeren voor de door hem verrichte werkzaamheden.

Toelichting op het financieel verslag

Eind 2020 was er een tekort van € 3570. Dat was ontstaan omdat wij € 3000 gestort hebben voor de operatie van Slamet. We hebben een kleine kerstkaart gestuurd waarin wij ook in het kort informatie gegeven hebben. Daarna kwamen extra stortingen binnen van donateurs en organisaties. Hiermee hebben wij onze kleine reserve weer beetje kunnen aanvullen. Die reserve hebben we nodig voor als er plotseling iets gebeurt zoals overstroming, operaties, behandeling in het ziekenhuis e.d.

Stichting Pikulan stort regelmatig geld. Hun inkomsten komen voor een deel uit de kringloopwinkel in Surhuisterveen. Deze winkel is een lange tijd gesloten geweest en toch storten ze geld. Kitty Keegstra organiseert elk jaar de deurcollecte bij haar kerk. Er mochten weinig mensen naar de kerk, maar de mensen storten naar de diaconie en op die manier kwam er toch geld binnen. Froukje Dijkstra uit Surhuisterveen heeft twee lege flessen bonnenacties georganiseerd bij Albert Heijn en de Jumbo. Dit zijn een paar voorbeelden hoe mensen bezig zijn om te proberen geld bij elkaar te brengen voor Kasih Bunda. Wij verzorgen de informatie en foto's omdat te ondersteunen.

8 Project op Timor

De Indonesische regering heeft besloten om de situaties op de eilanden te verbeteren. In sommige dessa's worden nu stenen huizen gebouwd. De traditionele huizen zijn met wanden van dun bamboe. De wegen en de afvoerkanalen worden opnieuw aangelegd met beton. In Timor is een irrigatiekanaal aangelegd naast de rivier om de akkers voor het telen van groente van water te voorzien.

In gebieden waar geen elektriciteit is krijgen aantal dessa's zonnepanelen op het dak van hun huisje waarop drie lampen kunnen branden. Ook wij hebben een paar jaar geleden 40 lampen op zonne-energie uitgedeeld in een dessa zodat de kinderen huiswerk kunnen maken.

De eilanden voelden zich al jaren achtergesteld ten opzichte van Java. Zij hebben dit regelmatig aangekaart bij de regering en er is nu naar geluisterd.

Het onderwijs is weer een apart verhaal. Op eilanden zoals Timor, Sulawesi, Flores en de Molukken zijn er Christelijke scholen. Door de regering worden die gezien als particuliere scholen.

Alleen het hoofd van de school kreeg een salaris van de overheid en voor de salarissen van de leraren moesten de ouders van de kinderen schoolgeld betalen. Voor veel ouders was dat een probleem, vooral voor kinderen die op de middelbare school zitten. Nu is ook een bijdrage van de overheid voor de leraren.

Links is de bouw van stenen huizen te zien

De traditionele huizen op Timor

Omdat er nu een bijdrage is voor de leraren is de ondersteuning van de leerlingen niet meer nodig en stoppen wij daar mee. De speciale groep donateurs voor deze kinderen ontvangen een brief waarin staat dat wij per 1 september 2021 hiermee stoppen. Vele jaren zijn de kinderen geholpen met deze vorm van steun zodat zij naar de middelbare school konden gaan. Het is een geslaagd project.

School op het eiland Timor

